

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/67/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123207530
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:8123207530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Šabl'ovej a sudcov JUDr. Júliusa Tótha a JUDr. Mareka Kotoru v spore žalobcu: A. B. – INTERTEAM, 067 12 Koškovce 173, IČO: 48 226 700, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Gdovin, Brestovská 2841/112, 066 01 Humenné, IČO: 42 026 938, proti žalovanému: C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., právne zast.: JUDr. František Svatuška, advokát, Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42 090 911, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8Odi/2/2023-138 z 8. januára 2025, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 8Odi/2/2023-138 z 8. januára 2025.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že zrušil oddĺženie žalovaného C. C., o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Prešov spisová značka 7Odk/43/2023 zo dňa 8.3.2023, v dôsledku ktorého bol žalovaný zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca žiadal, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného. pre nepoctivý zámer. V podanej žalobe tvrdil, že žalovaný si od neho objednal opravu motorového vozidla, pričom faktúru za opravu a servis vo výške 1.587,15 eura uhradil len čiastočne. Žalovaný bol v čase objednania servisných prác u žalobcu v rovnakej finančnej a majetkovej situácii ako v čase, kedy bol na jeho majetok vyhlásený konkurz a aj napriek tomu si u žalobcu objednal servisné práce na motorovom vozidle, ktoré ako vyplýva z jeho doterajšieho konania, nemal v pláne zaplatiť a tejto zmluvnej povinnosti sa plánoval zbaviť a následne aj zbavil návrhom na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Žalobca podal žalobu na zaplataenie dlžnej sumy za vykonané práce v podobe opravy a servisu motorového vozidla, o ktorej rozhodol Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 8.11.2021 pod sp. zn. 9Csp/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.6.2022 sp. zn. 9CoCsp/16/2022. Následne po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti citovaných rozhodnutí podal žalovaný návrh na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 8.3.2023 sp. zn. 7Odk/43/2023 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného. Žalobca tvrdil, že žalovaný sa už v čase preberania záväzkov spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom a tak nikdy neuhradí cenu za vykonané servisné práce. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu vlastnil a držal viacero osobných motorových vozidiel, ktoré mohli byť použité na uspokojenie záväzkov žalovaného.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Poprel tvrdenia žalobcu, že by v čase objednania servisných prác bol v rovnakej finančnej a majetkovej situácii ako v čase, keď bol na jeho majetok vyhlásený konkurz, poprel, že by nemal v pláne zaplatiť za objednané služby a poprel, že by v čase objednania servisných prác nemal mať žiadne finančné prostriedky, pretože žalobcovi uhradil časť servisných prác. Tvrdenia žalobcu považuje za klamlivé, účelové a ničím nepreukázané.

4. Žalobca v replike namietal, že žalovaný svoje tvrdenia nijakým spôsobom neodôvodnil a nepreukázal, že by v čase objednania servisných prác mal iný príjem a jeho majetková situácia bola v tom čase iná oproti majetkovej situácii v čase vyhlásenia konkurzu na jeho majetok a nepreukázal, že by v čase objednania servisných prác mal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie prác vykonaných žalobcom.

5. Žalovaný v duplike opätovne poukázal na skutočnosti uvedené v jeho skoršom vyjadrení. Žalobu považuje za neodôvodnenú a nepreukázanú. Uviedol, že nikdy nekonal s nepoctivým zámerom.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že v návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaný učinil vyhlásenie, že je platobne neschopný a do tohto stavu sa neprivedol úmyselne a pri preberaní záväzkov sa nespoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť oddĺžením. Uvedené vyhlásenie však žalobca s poukazom na ním tvrdené skutkové okolnosti považuje za nepravdivé, pretože z konania žalovaného je podľa jeho názoru zrejmé, že sa do platobnej neschopnosti priviedol vedome a úmyselne. Napriek svojej finančnej situácii, kedy jeho príjem predstavoval len 128,- eur a mal vyživovaciu povinnosť voči dvom deťom si u žalobcu objednal práce, o ktorých cene vopred vedel a s ktorou súhlasil a to napriek tomu, že jeho príjem nepostačoval ani na úhradu nevyhnutných životných výdavkov. Prílohou návrhu na vyhlásenie konkurzu bol aj zoznam aktuálneho majetku, v rámci ktorého žalovaný vyhlásil, že v súčasnosti nevlastní žiaden majetok. Aj v tomto vyhlásení žalovaný klamal, pretože do zoznamu aktuálneho majetku neuviedol, že je vlastníkom piatich motorových vozidiel a takúto podstatnú skutočnosť podľa žalobcu úmyselne zatajil.

7. Následne právny zástupca žalovaného vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Žalobu považoval za zmätočnú z dôvodu, že v žalobe chýbajú generálie žalovaného a nie je možné s určitosťou zdefinovať, voči akej osobe žaloba smeruje.

8. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení CSP a uzavrel, že žalovaný si u žalobcu objednal dňa 15.2.2017 opravu motorového vozidla v jeho vlastníctve podľa položiek uvedených v objednávke. Za vykonané služby si žalobca uplatnil u žalovaného dňa 13.3.2017 zaplatenie faktúry vo výške 1.587,15 eura. Na uvedenú faktúru žalovaný uhradil dňa 3.4.2007 (správne 2017, pozn. odvolacieho súdu) sumu vo výške 400,- eur. Zvyšnú časť faktúry žalovaný neuhradil.

8.1 Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 8.11.2021 sp. zn. 9Csp/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.6.2022 sp. zn. 9CoCsp/16/2022 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.187,15 spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 15.4.2017 do zaplatenia a uhradiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

8.2 Dňa 22.2.2023 podal žalovaný na Okresný súd Prešov návrh na vyhlásenie konkurzu. Prílohou tohto návrhu bol Zoznam aktuálneho majetku zo dňa 8.11.2022, v ktorom žalovaný ako dlžník vyhlásil, že v súčasnosti nevlastní žiaden aktuálny majetok. Prílohou tohto návrhu bol aj Zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch zo dňa 8.11.2022, kde žalovaný ako dlžník vyhlásil, že posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty. Uznesením Okresného súdu Prešov z 8. marca 2023 sp. zn. 7OdK/43/2023 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - žalovaného.

9. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa zákonných ustanovení § 3 odsek 2 veta tretia Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj ZKR) o platobnej neschopnosti fyzickej osoby, § 166f ods. 1 o preukázaní nepoctivého zámeru dlžníka pri oddĺžení, § 166g odsek 1 zákona o dlžníkovom poctivom zámere a § 166g odsek 2 ZKR (právna úprava poctivého/nepoctivého zámeru) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca hodnoverne preukázal nepoctivý zámer žalovaného pri využití inštitútu oddĺženia, posúdil správanie žalovaného v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu

a oddĺženia a dospel k záveru o zrejmom zneužití inštitútu oddĺženia a preto žalobu žalobcu vyhodnotil ako dôvodnú a žalobe vyhovel.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že bola splnená základná podmienka na to, aby súd o podanej žalobe meritórne rozhodol a žaloba bola včas podaná.

12. K namietanej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer uviedol, že v zmysle § 166f ods. 1 ZKR, žalobu o zrušenie združenia pre nepoctivý zámer môže podať veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením. V prejednávanej právnej veci mal súd prvej inštancie nepochybne preukázané, že žalobca je veriteľom žalovaného a to na základe rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 8.11.2021 sp. zn. 9C/82/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.6.2022 sp. zn. 9CoCsp/16/2022, ktorými bol žalovaný zaviazaný uhradiť žalobcovi sumu 1.187,15 eura s príslušenstvom. Všeobecné súdy SR tak právoplatne konštatovali, že žalobca je veriteľom žalovaného a je aktívne vecne legitímovaný subjektom na podanie žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, navyiac podotkol, že tieto skutočnosti v konaní ani neboli sporné a preto sa námietka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zo strany žalovaného javila ako zmätočná.

13. Súd prvej inštancie vyvodil nepoctivý zámer žalovaného so žalobcom tvrdených a preukázaných skutočností keď žalovaný v rámci konania o oddĺženie vedeného pred Okresným súdom Prešov pod spisovou značkou 7OdK/43/2023 uviedol nepravdivé skutočnosti. Z prílohy Návrhu na vyhlásenie konkurzu označenej ako „Zoznam aktuálneho majetku“ jednoznačne vyplýva, že dlžník vyhlásil, že nevlastní žiaden aktuálny majetok. Na návrh žalobcu súd dopytoval Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát v Humennom a zistil, že v čase vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného a jeho oddĺženia bol tento majiteľom: - motorového vozidla EČ F., továrenská značka MERCEDES-BENZ – 308 CDI KA 3550/-/-, druh vozidla nákladné vozidlo (odhlásené) - motorového vozidla EČ E., továrenská značka VOLKSWAGEN PASSAT VARIANT 3BG/AWT/SG, druh vozidla osobné vozidlo (v premávke) - motorového vozidla EČ B., továrenská značka FIAT PUNTO 55S 176AA55F/-/-, druh vozidla osobné vozidlo (v premávke) - motorové vozidlo EČ B., továrenská značka RENAULT MEGANE BA//, druh vozidla osobné vozidlo (v premávke) - motorové vozidlo EČ E., továrenská značka ŠKODA 105 S/-/-, druh vozidla osobné vozidlo (v premávke) - motorové vozidlo EČ E., továrenská značka SEAT INCA 9K/AEX, druh vozidla nákladné vozidlo (v premávke) - motorové vozidlo EČ E., továrenská značka WINLING TC BP BX XL50QT-B/-/-, druh vozidla malý motocykel (v premávke) - motorové vozidlo EČ E., továrenská značka ŠKODA FELICIA EFF613/-/-, druh vozidla osobné vozidlo (v premávke) - motorové vozidlo EČ E., továrenská značka ŠKODA FABIA 6Y/SEBMEX01/FM5FM52T037, druh vozidla nákladné vozidlo (v premávke) - motorové vozidlo EČ G., továrenská značka FIAT PUNTO 55S 176AQ53F/-/-, druh vozidla osobné vozidlo (vyradené z cestnej premávky) - motorové vozidlo EČ H., továrenská značka VOLKSWAGEN CADDY 9K/AUD/SG, druh vozidla nákladné vozidlo (vyradené z evidencie). Rovnaké skutočnosti vyplývali zo žalobcom predloženej správy - informácia o vykonaných úkonoch a zisteniach majetku povinného z exekútorského úradu Svidník od súdneho exekútora I. B. J., z ktorého jednoznačne vyplýva hnutelný majetok žalovaného vo vyššie uvedenom rozsahu.

14. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v čase oddĺženia bol žalovaný majiteľom viacerých motorových vozidiel. V premávke mal žalovaný päť osobných vozidiel, jedno nákladné vozidlo a 1 malý motocykel. Žalovaný tak v čase vyhlásenia konkurzu na jeho majetok uviedol nepravdivé skutočnosti o existencii svojho majetku, z čoho možno jednoznačne vyvodit' záver o jeho nepoctivom zámere. Žalovaný sa v k týmto skutočnostiam žiadnym spôsobom nevyjadril napriek tomu, že žalobca už v žalobe poukázal na skutočnosť, že žalovaný bol v čase oddĺženia majiteľom viacerých motorových vozidiel. Žalovaný v konaní neuviedol svoje vlastné skutkové tvrdenia vo vzťahu k nepravdivému zoznamu majetku uvedeného v rámci oddĺženia, a teda z akého dôvodu v ňom nepriznal svoj existujúci majetok. Súd prvej inštancie vyhodnotil správanie žalovaného, ktorý zatajil majetok v podobe 7 motorových vozidiel ako nepoctivé a vyslovil záver o jeho nepoctivom zámere vo vzťahu k oddĺženiu.

15. Súd prvej inštancie konštatoval aj, že žalovaný mal v čase objednania servisných prác mesačný príjem len vo výške 128,- eur, mal vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a ďalšie dieťa mal v osobnej starostlivosti, z čoho je zrejme, že v čase objednania servisných prác nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu dojednanej ceny za vykonané dielo. Žalovaný sa k týmto skutočnostiam opäť v priebehu celého konania nevyjadril a neuviedol svoje vlastné skutkové tvrdenia v podobe vysvetlenia,

z čoho mal v pláne uhradiť záväzok za opravu motorového vozidla v celkovej výške 1.587,15 eura a neobhájil tak v konaní svoj poctivý zámer pri oddĺžení. Absentovala procesná aktivita žalovaného, ktorý by právne relevantným spôsobom vyvrátil žalobcom uvádzané skutočnosti a tým by preukázal svoj poctivý zámer pri oddĺžení. Oprava motorového vozidla v hodnote vyše 1.500,- eur za situácie, kedy žalovaný dosahoval príjem, ktorý nezabezpečoval jemu a osobám, ktorých výživu je povinný zabezpečiť, ani pokrytie základných životných potrieb, súd považoval za ľahkovážne preberanie záväzkov, ktoré nezodpovedalo jeho príjmom.

16. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj s námietkou pasívnej vecnej legitímácie zo strany žalovaného z dôvodu, že v samotnej žalobe žalovaný nie je označený dátumom narodenia keď uviedol, že nedostatok v označení žalovaného na titulnej strane žaloby neodôvodňuje záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Pasívna legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 166f odsek 1 ZKR, v zmysle ktorého veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Postavenie žalovaného ako dlžníka vyplýva z uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7OdK/43/2023 zo dňa 8.3.2023, v rámci ktorého bol dlžníkom C. C., narodený XX.XX.XXXX trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E.. Pasívna legitímácia je tak v konaní daná a nijako nesúvisí s formálnym nedostatkom pri označovaní žalovaného subjektu v žalobe. Konštatoval, že zo žaloby jednoznačne vyplýva, že žalovaným je C. C., narodený dňa XX.XX.XXXX. Tento údaj je uvedený na strane 3 podanej žaloby a vyplýva aj z petitu žalobného návrhu vymedzeného v žalobe. Rovnako vyplýva z priložených dôkazov k žalobe, predovšetkým z konkurzného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. XXXX/XX/XXXX, ktorý bol na návrh sporových strán pripojený, ako aj rozsudkov Okresného súdu Humenné a Krajského súdu v Prešove.

17. Súd prvej inštancie zaujal stanovisko k jednotlivým návrhom na doplnenia dokazovania ako aj k neúčasti žalovaného na pojednávaní (vyjadrenie súhlasu žalovaného C. C., ktorý dal súdu výslovný súhlas, aby súd dňa 8.1.2025 o 13.00 hod. na pojednávaní konal, vykonával dôkazy a prípadne aj rozhodoval v jeho neprítomnosti) v kontexte s procesným návrhom právneho zástupcu žalovaného na výsluch žalovaného za situácie, kedy by bolo potrebné z uvedeného dôvodu odročiť pojednávanie už po tretíkrát. Súd prvej inštancie dokazovanie ohľadne vlastníctva motorových vozidiel žalovaného v konaní o oddĺžení zamietol z dôvodu, že ho považoval za celkom zjavne oneskorene podané a v rozpore so sudcovskou koncentráciou konania a hospodárnosťou konania, pretože argumentácia ohľadne vlastníctva motorových vozidiel žalovaného v konaní o oddĺžení bola žalobcom prezentovaná už v samotnej žalobe a žalovaný na ňu nereagoval ani v jednom zo svojich písomných podaní, ani na pojednávaní dňa 22.7.2024 potom, čo súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie, v zmysle ktorého sa žaloba javila z dôvodu neuvedenia vlastníctva motorových vozidiel žalovaným ako dôvodná. Žalovaný takéto dokazovanie navrhol až na pojednávaní dňa 8.1.2025. Právny zástupca žalovaného neuviedol, aké skutočnosti sa majú dokazovaním vyjadrením OR PZ v Humennom ohľadom evidencie motorových vozidiel preukázať. V súdnom spise sa nachádza podanie OR PZ v Humennom spolu so zoznamom vozidiel žalovaného (č.l. 111 a nasl.), ktoré boli žalovanému zaslané už dňa 18.10.2024.

18. Súd prvej inštancie zaujal stanovisko aj k avizovanému budúcemu návrhu právneho zástupcu žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné, ktoré by malo preukazovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pričom žaloba v tejto súvislosti ešte nebola podaná. Taktiež zamietol aj návrh žalovaného na dokazovanie v súvislosti s pripojeným spisom vedeným na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 9C/82/2018 keď na opakovanú výzvu súdu, čo z predmetného spisu navrhuje žalovaný dokazovať, uviedol, že právny zástupca prítomný na pojednávaní dňa 8.1.2025, sa bránil tým, že je len substitučným zástupcom právneho zástupcu žalovaného a nie je mu známy obsah pripojeného spisu.

19. Právny zástupca žalovaného na uskutočnených pojednávaniach namietal zmätočnosť vo vzťahu k doručovaniu predvolania žalovanému zo strany súdu k čomu súd prvej inštancie uviedol, že na pojednávanie nariadené na 22.7.2024 súd žalovaného ani písomne nepredvolával. Súd písomne predvolal len jeho právneho zástupcu a tomuto uložil povinnosť, aby na nariadený termín pojednávania zabezpečil účasť strany sporu, ktorú v konaní právne zastupuje. V predmetnom predvolaní bol žalovaný označený nesprávnym dátumom narodenia (5.12.1957 namiesto 24.12.1982), čo nie je prekážkou pre skutočnosť, že súd právne relevantným spôsobom predvolal právneho zástupcu

žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8Odi/2/2023, ktorý sa pojednávajú aj zúčastnil. Na pojednávaní zároveň predložil ospravedlnenie svojho klienta, žalovaného a preto písarska chyba pri označení dátumu narodenia žalovaného zo strany súdu nemala za následok zmarenie splnenia procesných podmienok na vykonanie predmetného pojednávajú. Po tom, čo právny zástupca žalovaného súd upozornil na túto skutočnosť, súd zaslal žalovanému predvolanie na ďalšie pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť dňa 11.11.2024 s uvedením správneho dátumu narodenia žalovaného. Následne súd zaslal žalovanému upovedomenie o odročení pojednávajú nariadeného na deň 11.11.2024 na deň 8.1.2025, ktoré bolo žalovanému listine doručené dňa 8.11.2024. Námiety právneho zástupcu žalovaného v tejto súvislosti neobstoja ani z dôvodu, že žalovaný zakaždým ospravedlnil svoju neúčast' na nariadených pojednávajú. Za rovnako neopodstatnenú považoval súd námiety právneho zástupcu žalovaného a jeho argumentáciu o všeobecných nedostatkoch pri doručovaní v marginalizovaných skupinách a to za situácie, kedy si žalovaný riadnym spôsobom prevzal predvolanie na pojednávanie a v reakcii na toto predvolanie ospravedlnil svoju neúčast' na tomto pojednávaní.

20. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní žalobcovi.

21. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a to: konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. V odvolaní žalovaný trval na tom, že v čase objednania servisných prác u žalobcu nebol v rovnakej finančnej a majetkovej situácii ako v čase, kedy bol na jeho majetok vyhlásený konkurz, namieta, že si u žalobcu objednal servisné práce na motorovom vozidle vo výške 1.587,15 eura. Žalovaný namieta tvrdenie, že nemal v pláne zaplatiť a plánoval sa tejto zmluvnej povinnosti zbaviť a následne aj zbavil návrhom na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Žalovaný splnil zákonné náležitosti a podal návrh na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a konkurz na majetok žalovaného bol vyhlásený. Nespoliehal sa, že už v čase preberania záväzkov svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom a tak nikdy neuhradí cenu za vykonané servisné práce. Namieta tvrdenie, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu vedome vlastnil a držal viacero osobných motorových vozidiel, ktoré mohli byť použité na uspokojenie záväzkov žalovaného.

23. Žalovaný nesúhlasil so záverom súdu o nepoctivom zámere žalovaného, že žalovaný v rámci konania o oddĺženie vedeného pred Okresným súdom Prešov pod spisovou značkou 7OdK/43/2023 mal uviesť nepravdivé skutočnosti. Z prílohy Návrhu na vyhlásenie konkurzu označenej ako „Zoznam aktuálneho majetku“ jednoznačne vyplýva, že dlžník vyhlásil, že nevlastní žiaden aktuálny majetok. Po preukázaní toho, že v čase vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného a jeho oddĺženia bol tento majiteľom motorových vozidiel tak ako sú uvedené v odseku 12. tohto rozsudku uznal, že k osobným motorovým vozidlám má vlastnícke právo žalovaný, ale ide o vozidlá, ktoré nie sú v prevádzke, sú určené na úplné vyradenie, s čím sú spojené finančné povinnosti, resp. sa jedná o osobné motorové vozidlá, ktoré majú zanedbateľnú nepatrnú hodnotu vzhľadom na ich vek a technický stav. Aj keď mal žalovaný v premávke päť osobných vozidiel, jedno nákladné vozidlo a 1 malý motocykel, nešlo o hodnotné hnuťelné veci. Žalovaný uvádzal, že ako dlžník nezatajil majetok, bol úprimný, čestný a mal poctivý zámer pri oddĺžení.

24. Žalovaný v odvolaní tiež vytýkal súdu prvej inštancie nevykonanie dokazovania zisťovaním technického stavu a hodnoty motorových vozidiel žalovaného, čím by bol preukázaný stav hnuťelného majetku žalovaného a namieta striktné uplatnenú sudcovskú koncentráciu, na ktorú súd prvej inštancie odkázal a to podľa žalovaného nesprávne a nezákonne. Súd neskúmal ekonomické správanie sa dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie a po jeho podaní a nedoplnil dokazovanie zisťovaním technického stavu a hodnoty motorových vozidiel žalovaného.

25. Žiadal odvolací súd, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

26. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa rozsudok súdu prvej inštancie zakladá na správnom právnom posúdení veci, je vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, a plne vyhovuje ustálenej požiadavke, aby sa súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi jeho základ.

26.1 Žalobca trval na tom, že v čase objednania servisných prác na motorovom vozidle bol v rovnakej majetkovej a finančnej situácii ako v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Počas konania žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia, neoznačil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne skutočnosti spochybňujúce žalobcove tvrdenia. Už v čase objednania servisných prác bol žalovaný čiastočný invalidný dôchodca s príjmom cca 130,- eur bez ďalšieho príjmu a musel vedieť, že nedokáže zaplatiť za servisné práce a nemal to ani v úmysle. Zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe, vo vyjadreniach a na pojednávaní. Žalovaný zamĺčal majetok v jeho vlastníctve čo žalobca uvádzal už v žalobe, pričom sa žalovaný k tomu relevantným spôsobom nevyjadril a neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by preukázali spornosť žalobcom tvrdených skutočností. Na jednej strane žalovaný nesúhlasí so záverom o jeho nepoctivom zámere (vyhlásenie, že nevlastní majetok) a na druhej strane nepoprel vlastníctvo niekoľkých motorových vozidiel, ktoré sú prevádzky schopné, a predajom ktorých mohol uspokojiť pohľadávku žalobcu.

26.2 Uviedol, že súd prvej inštancie sa zaoberal aj ekonomickým správaním žalovaného pred podaním návrhu žalovaného na konkurz a vyjadril sa aj ku sudcovskej koncentrácii konania. Odvolanie podľa žalobcu nie je opodstatnené a neobsahuje relevantné odvolacie dôvody.

27. Odvolacia replika žalovaného nebola podaná.

28. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

29. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

30. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

31. Súd prvej inštancie svoje úvahy, ako dospel k záverom uvedeným v napadnutom rozhodnutí, uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval. Tieto úvahy sú správne, niet v nich žiadnych logických rozporov a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

32. Žalovaný v prevažnej miere argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti a neumožňujú prijať iné závery.

33. Odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva odpoveď na všetky podstatné otázky z hľadiska rozhodnutia vo veci. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k vyššie uvedeným záverom s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovaného, keďže tieto už boli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

34. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

35. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalovaným, odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 CSP), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom osoby, ktorá odvolanie podáva, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a ktorá si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Uplatnený odvolací dôvod pritom nestačí len formálne citovať uvedením jeho zákonného znenia, ale je ho potrebné aj identifikovať, t. j. uviesť, v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) ten kto podáva odvolanie vidí naplnenie uplatneného odvolacieho dôvodu.

36. Odvolací súd udáva, že žalovaný odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho vyhodnotenia uskutočneného súdom prvej inštancie. Žalovaný namietal a nesúhlasil so záverom o nepoctivom zámere žalovaného aj keď uviedol v Zozname aktuálneho majetku pri oddĺžení, že nevlastní žiaden aktuálny majetok, pretože motorové vozidlá, ktoré vlastnil boli nepatrnej hodnoty. Súdu prvej inštancie vyčítal nevykonanie dokazovania zisťovaním ich technického stavu ako aj neskúmanie ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie.

37. Odvolací súd vo všeobecnosti k námietke týkajúcej sa nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie uvádza, že, ak žalovaný v podanom odvolaní namietal skutkové závery súdu prvej inštancie, jeho námietka vo svojej podstate smeruje proti výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.9.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „... dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP).“ Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi strán sporu (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97).

38. Zákon nepredpisuje, a ani predpisovať nemôže pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu preto tak, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový postup, ktorého podstatou sú jednak dielčie, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti správ získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami tvrdené, má sudca za preukázané, a ktorými tvorí zistený skutkový stav. Základom hodnotiaceho postupu sudcu sú okrem ľudských a odborných skúseností, pravidiel logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Je na zvážení súdu, ktorému dôkaznému prostriedku prizná väčšiu vypovedaciu schopnosť a vierohodnosť. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

39. K základným kvalitatívnym požiadavkám súdneho rozhodnutia patrí spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci, materiálna vykonateľnosť, odôvodnenie, ktoré má byť dostatočne presvedčivé, pričom výsledok rozhodovania nemá byť prekvapivý a v prípade odklonu od dovtedajšej rozhodovacej činnosti je potrebné takýto odklon dostatočne odôvodniť. Zároveň sú však všetky tieto atribúty spájané s požiadavkou na rýchlosť získania konečného súdneho rozhodnutia. Zjednodušene možno uzavrieť, že účelom civilného sporového konania má byť poskytnutie takzvanej „rýchlej spravodlivosti“, ktorej dosiahnutie podporuje okrem iného aj inštitút sudcovskej koncentrácie konania. Úlohou sudcu v spore je nájsť uspokojivý kompromis medzi požiadavkou na rýchle rozhodnutie, ktoré bude zároveň čo najviac zodpovedať realite (s ohľadom na vynaloženú procesnú aktivitu strán).

40. Odvolací súd konštatuje, že právne posúdenie nadväzuje na skôr získaný skutkový stav veci, ktorý v konkrétnom prípade nemusí korešpondovať so skutočným stavom, čo je dané charakterom sporového konania. Poukazujúc na základné princípy sporového konania, akými sú dispozičný princíp, princíp prejednávaci, koncentračný princíp, princíp arbitrárneho poriadku, formálnej pravdy, princíp procesnej ekonómie a pod., odvolací súd udáva, že v sporovom konaní nie je snahou (a ani úlohou) súdu zisťovať

skutočnú pravdu. Zodpovednosť za výsledok sporu je na pleciach sporových strán, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a svoje skutkové tvrdenia dokázať. Medzi posudzované kritéria procesnej aktivity strán sporu patrí najmä časové kritérium, a to včasnosť, ktorú posudzuje podľa vlastnej úvahy súd v súlade s princípom arbitrárneho poriadku. Odvolací súd k odvolacej námietke nevykonania dôkazu konštatuje, že zo zápisnice z pojednávania zo dňa 8.1.2025 je zrejmé, že zamietol súd prvej inštancie návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil stranám sporu na pojednávaní a následne v písomnom vyhotovení rozsudku, a to v súlade s vyššie uvedeným.

41. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie logicky odpovedal na relevantné argumenty vznesené v spore a odôvodnenie jeho rozhodnutia spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia.

42. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

43. Odvolací súd zdôrazňuje, že civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v zmysle ktorej súd zásadne nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý skutkový stav zisťuje len na základe nesporných alebo preukázaných tvrdení, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie objektívnej pravdy, ale zistiť skutkový stav, ktorý sa priamo úmerne odvíja od procesnej aktivity sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje - uzavrie proces vytvárania skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne.

44. Ak teda žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, odvolací súd má za to, že sa sám procesnou aktivitou nepodieľal na tom, aby súd prvej inštancie mohol dospieť k iným skutkovým zisteniam.

45. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie striktnie uplatnil sudcovskú koncentráciu odvolací súd zdôrazňuje, že východiskovým kritériom posudzovania účinnosti, či neúčinnosti prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku strán v spore, a to či už v písomnej forme alebo v podobe ústneho prednesu, je pre súd včasnosť ich uplatnenia. Ide o časové hľadisko, ktoré súd posudzuje s ohľadom na princíp hospodárnosti konania. Spravidla súd neprizná účinky v konaní úkonom, ktoré strana urobila oneskorene a súčasne je splnená podmienka, že takýto úkon mohla urobiť už v skoršom procesnom úkone, ak by konala s náležitou starostlivosťou, rýchlo a hospodárne. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že pokiaľ ide o včasnosť použitia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a koncentráciu konania, aj v tomto smere musia výklad a aplikácia ustanovení upravujúcich tieto procesné inštitúty byť v súlade so základnými princípmi CSP, predovšetkým so zásadou spravodlivosti a princípom právnej istoty a rovnosti účastníkov, čo v danom spore splnené bolo. V konkrétnom prípade každej strane sporu bolo umožnené reagovať na prostriedky útoku a obrany protistrany.

46. Vychádzajúc z ustanovenia § 166g ods. 2 písm. a) ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrnej hodnoty sa neprihliada.

47. Odvolací súd poukazuje na to, že pre úvahy a rozhodnutie súdu o návrhu na zrušenie oddĺženia, (tu má súd veľkú mieru uváženia), sa zákon snažil vymedziť poctivý zámer a zároveň príkladným spôsobom uvádza skutočnosti, z ktorých možno uvažovať o nepoctivom zámere. Dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktorými chce dlžník preukázať svoj poctivý zámer pri oddĺžení, je na dlžníkovi. Zisťovanie poctivého zámeru bude pomerované okolnosťami, ktoré osvedčujú absenciu poctivého zámeru. Na nepoctivý zámer poukazuje aj také správanie dlžníka, ak v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku nie nepatrnej hodnoty, aj keď o ňom vedel alebo mohol vedieť. Správny je preto záver súdu prvej inštancie keď uviedol v odseku 19. napadnutého rozsudku, že žalovaný v čase vyhlásenia konkurzu na jeho majetok uviedol nepravdivé skutočnosti o existencii svojho majetku, z čoho možno jednoznačne vyvodiť záver o jeho nepoctivom zámere. Charakter konania o oddĺžení je pritom striktno formálny a v rámci konania o oddĺžení vychádzal predovšetkým zo skutočností, ktoré predložili strany, najmä dlžník v súčinnosti so správcom. Súd prvej inštancie v rámci konania o oddĺžení prihliadal na jeho vyhlásenia o zozname majetku a čestné prehlásenia o pravdivosti ním

uvádzaných skutočnostiach. Ak dlžník zatají majetok, nemožno hovoriť o úprimnosti a čestnosti dlžníka a jeho poctivom zámere pri oddlžení.

48. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písmeno d) CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol a ani riadne neodôvodnil „inú vadu konania“, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

49. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane závislého výroku o trovách konania.

50. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcoví, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinné nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

51. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).